

Després de Jaume Matas

Com afectarà la vida política balear el fet que Matas sigui ministre de Medi Ambient? Potencialment, en tres àmbits: una possible confrontació institucional, una ofensiva contra el Pacte de Progrés i, finalment, una possible pugna interna entre les 'famílies' del PP.

Jaume Matas jura el càrrec de ministre de Medi Ambient el 28 d'abril proppassat. La marxa de Matas a Madrid pot ser una estratègia per a desgastar el Pacte de Progrés i tornar a l'capdavant del PP balear en les eleccions del 2003.

Confrontació institucional. Hi haurà confrontació institucional? No són pocs els qui així ho temen. Deia el vicepresident Pere Sampol, quan va saber el nomenament, que desitjava que el ministre no usàs el càrrec per cercar la confrontació amb el govern de les Balears. D'on ve aquest temor? De l'àrea de gestió de Matas, Medi Ambient. Un àmbit polític que a les Balears és del màxim interès estratègic per al govern actual. Recordem que sota la presidència de Jaume Matas

(1996-1999) les Balears van viure les més intenses mobilitzacions ecologistes, amb el suport de tots els partits d'esquerra ara units en el Pacte de Progrés (PSIB, PSM, EU i Els Verds), amb la participació, per primera vegada, d'un partit tan poc procliu a ser present en les manifestacions de carrer com UM. Efectivament, tant a Palma, com a Eivissa i a Maó, arribaren a sortir al carrer, entre el novembre del 1998 i el febrer del 1999, unes 50.000 persones protestant contra la política urbanística i ambiental

de Matas. Aquest nombre equival a quasi un 7% de la població de dret de les Balears: com si al Principat es fes una manifestació amb 480.000 participants. El govern Matas mai no va ser sensible a aquestes peticions socials. Ben al·trament, prosseguí la seva política "d'ordenar el creixement", però sense contundència, amb unes simples accions més cosmètiques que cap altra cosa. Tant és així que el grup ecologista més prestigiós i important, el GOB, va arribar a denunciar el govern per "publicitat enganyosa", i és que les campanyes publicitàries governamentals sobre la presumpta reducció del creixement urbanístic eren, deien els ecologistes, pura propaganda.

Amb aquests antecedents, doncs, no és gens estranya la prevenció que aixeca l'ara ministre. Però no tot és passat. També hi ha raons d'actualitat. El govern progressista i nacionalista malda per tirar endavant un seguit de mesures protectionistes i de racionalització del consum que necessiten, si no la col·laboració, sí la no-oposició del govern espanyol: la possible implantació de l'ecotaxa, ajudes per a pal·liar la sequera, més recursos per a lluitar contra el foc...

El temor és que el ministre tenguí la temptació de voler impedir algunes accions (l'ecotaxa, per exemple, molt mal vista a Madrid) i en unes altres (com en les mesures relatives a l'aigua) vulgui jugar un doble joc: assumir reivindicacions ecologistes del govern illenc, refer-les amb una gran aparatositat propagandística, i amb poca o nul·la concreció real, i vendre-les com a mostra de la seva "eficàcia" davant la "inoperància" del Pacte de Progrés.

Confrontació política. Els temors del Pacte de Progrés no són infundats. De fet, seria una manera d'actuar molt pròpia de Matas, la d'assumir aparentment reivindicacions ecologistes per buidar-les de contingut real i vendre-les mediàticament com uns grans objectius. A més, Medi Ambient és l'àmbit en el qual hi ha més poca avinença entre els membres del Pacte de Progrés. Només cal recordar la sortida recent d'Els Verds del pacte

eivissenc. Els conservadors creuen que és l'esclatxa per on poden introduir més tensions entre els partits progressistes. Si ara, des de l'oposició, ja han aconseguit de crear un front d'oposició seriós (contra l'ecotaxa, mobilitzant els pagesos més dretans contra la política agrícola del govern, oposant-se a les declaracions de parcs naturals...), "ocupant" el ministeri de Medi Ambient les possibilitats de confrontació és multipliquen. La por dels partits governamentals és que el ministeri es convertesqui en la punta de llança d'una gran ofensiva contra el govern illenc, que tendria un esquema balear consistent en una intensa pressió política al Parlament per part del PP, a conseqüència d'una intensa tasca d'agitació social (com la manifestació contra el govern del dia 30 d'abril de pagesos organitzada per la Federació Agrícola i Ramadera de Balears, de dretes). En unes altres paraules, el braç social del conservadorisme, ajudat per les tribunes mediàtiques "orgàniques", podria configurar una imatge de conflictivitat, el braç polític en seria l'altaveu al Parlament, i el ministre apareixeria com a "salvador", en alguns aspectes, per deixar en evidència la "ineptitud" del govern.

Aquesta és, si més no, la teoria. L'objectiu de tot plegat seria doble: d'una part fer créixer la idea que aquest Pacte de Progrés no funciona; d'una altra, sobrepressionar UM perquè hi trencàs. Si no ho feia —que no vol fer-ho— s'aniria creant un estat d'opinió favorable al PP, amb l'únic objectiu d'obtenir majoria absoluta el 2003, amb Matas, que dimitiria de ministre per ser cap de llista, o sense. En el cas que no fos Matas, sona com a possible candidata la diputada a Madrid Rosa Estaràs.

Confrontació interna dins el PP. Si Matas serà o no el candidat a batre Antich el 2003 no es pot saber. Se suposa que, en cas afirmatiu, seria perquè Matas hauria adquirit un gran plus d'imatge gràcies al seu pas pel ministeri. Però amb els seus antecedents com a polític irritador d'ecologistes i amb un tarannà que fa molt difícil el

diàleg de fons (de formes és sempre molt educat i amable, i és difícil de trobar-lo un sol instant sense somriure) l'èxit no és gens segur. Per una altra banda, que un ministre abandoni el govern central per ser candidat d'unes eleccions autonòmiques es podria justificar per interès estratègic del PP, en casos com el País Basc o Catalunya. Però no en el cas de les Balears.

Són precisament les dificultats perquè Matas sigui cap de llista que han fet sorgir la tensió soterrada al si del PP. Matas ha imposat de substituir en el càrrec de portaveu parlamentari José María González Ortea, ex-conseller de Turisme. Tothom el veu com el típic home pont, a l'espera del retorn de Matas o del personatge "tapat" que finalment serà el candidat del PP el 2003. Les dues "famílies" conservadores ho veuen així i esmolen les armes. Són dos grups perfectament diferenciats. L'un és dirigit

pel diputat i portaveu adjunt, Joan Flaquer, ex-conseller de Turisme i de Cultura, clarament alineat amb Matas, i que controla l'aparell del partit. L'altre és l'anomenat "partforanista", al capdavant del qual hi ha els diputats Pere Rotger, batlle d'Inca, i Jaume Font, batlle de sa Pobla. Aquest segon sector, més nacionalista, en tot cas de formes, és partidari d'un acostament ràpid a UM per tombar el govern progressista o, com a mal menor, per millorar les relacions amb els nacionalistes amb vista a hipotètics pactes el 2003. Són, per tant, els "pactistes". Els altres, els "matisistes", no volen ni sentir parlar de pactes. Opten, igual que el 1999, pel tot o res, cercant la majoria absoluta que, després de l'allau del vot conservador del 12 de març passat i amb l'afegit del ministeri de Matas, creuen que tenen a l'abast.

Miquel Payeras

**gabinet
municipal de**

**normalització
lingüística**

IX JORNADES DE SOCIOLINGÜÍSTICA CONFLICTE LINGÜÍSTIC I IDEOLOGIA

Divendres, 19 de maig

17.30 h: Presentació oficial de les Jornades

18 h: Rafael Ninyoles "Conflicte lingüístic i ideologia"

19 h: Teun van Dijk "Discurs i ideologia"

23.30 h: Concert d'Al Tall "La Nit"

Lloc: Plaça de Dins

Dissabte, 20 de maig

10 h: Xabier Erize "Mentalitat i ideologia en el discurs sobre l'èuscar en la comunitat castellanoparlant"

11.45 h: Francesc Espinet "Classe social i ideologia lingüística. Anàlisi històrica"

12 h: Josep R. Llobera "Llengua i nacionalisme"

18 h: Rafael Castelló "Nacionalismes i actituds lingüístiques al País Valencià: una aproximació"

19.15 h: Miquel A. Pradilla "Consideracions lingüístico-identitàries a l'entorn del blaverisme"

Lloc: Centre Cultural

Termini d'inscripció: 11 de maig

Informació: Gabinet de Normalització Lingüística

Ajuntament d'Alcoi (tel. 96 553 71 21)

Correu electrònic: gabinet-valencia@alcoi.org